

این سند از طرف رافایل حسینوف نماینده مجلس و عضو پارلمان شورای اروپا تهیه شده و از سوی تعدادی از نمایندگان کشورهای آذربایجان، ایتالیا، بلژیک، مجارستان، اسپانیا، لهستان، لیتوانی، ترکیه، اکراین و گرجستان (از گروه های لیبرال-دمکراتیک-فرمیست، حزب مردم اروپا، اروپای دمکراتیک، چپ متحد اروپایی، و سوسیالیست) امضاء شده است.

موضوع: "مشکل ۳۰ میلیون آذربایجانی در ایران (آذربایجان جنوبی) برای دستیابی به تحصیل به زبان مادری شان"

۹۷۱۰

سند:

۱۳ فوریه ۲۰۰۳

۱۹۰ سال پیش در نتیجه جنگ بین ایران و روسیه و طبق عهد نامه گلستان سال ۱۸۱۳ و تورکمانچای سال ۱۸۲۸، آذربایجان به دو بخش تقسیم شد، آذربایجان جنوبی تحت حاکمیت ایران و آذربایجان شمالی تحت اداره روسیه قرار گرفت.

آذربایجان شمالی در سالهای ۱۹۱۸ - ۱۹۲۰ با نام جمهوری دمکراتیک آذربایجان استقلال خویش را بدست آورد، در حالیکه آذربایجان جنوبی حکومت مستقل خود را در سالهای ۱۹۴۵ - ۱۹۴۶ تاسیس نمود. متأسفانه هر دوی حکومت های فوق الذکر به دلیل فشارهای خارجی استقلال خود را از دست دادند.

جمهوری دمکراتیک آذربایجان حاکمیت و استقلال خود را با هجوم شورویها از دست داده و بخشی از اتحاد جماهیر سوسیالیستی شوروی گردید، با اینهمه در سال ۱۹۹۱ دوباره با نام جمهوری آذربایجان استقلال خود را باز یافت.

در حال حاضر جمعیت جمهوری آذربایجان بالغ بر ۸ میلیون نفر است، با اینهمه شمار آذربایجانیان ائتنیک که به صورت متراکم در ایران زندگی مینمایند رقمی نزدیک به ۳۰ میلیون نفر میباشد. متأسفانه آذربایجانیان در این کشور از امکان آموزش به زبان مادریشان محروم میباشند.

گرچه ایران کشوری اروپایی نمیشد، شماری از دولتهای عضو شورای اروپا روابط نزدیک سیاسی، اقتصادی، علمی-فرهنگی با ایران داشته و حدود ۳۰ میلیون تن از هموطنان آذربایجانی ساکن آن، ارزشهای معنوی، فرهنگی و زبانی یکسانی با جمهوری آذربایجان (که کشوری ای اروپایی است) را دارا میباشند، اگر آنان امکان بدست آوردن حق تحصیل به زبان مادری خود را میداشتند، قادر به حفظ و گسترش هویت خود، دست کم خواندن کتب و روزنامه های چاپ شده در جمهوری آذربایجان و با توجه به عضویت آذربایجان در شورای اروپا، قادر به آشنایی با ارزشهای ملی و نیز اروپایی و اکتساب هر چه بیشتر طرق تفکر و رفتارهای اروپایی میبودند.

مجمع پارلمانی شورای اروپا اعتقاد دارد که اتخاذ تدابیر و پیش بینی شرایطی توسط حکومت ایران برای راه اندازی مدارس ابتدایی، متوسطه و عالی برای جمعیت ائتنیک آذربایجانی که در ایران زندگی مینمایند، نشانه ای از برخورد با حقوق بنیادین عمده ترین اقلیت ملی این کشور میباشد.

مجمع پارلمانی اروپا، بنابر این، کمیته فرهنگ، علم و آموزش را برای بررسی این مشکل و آماده ساختن گزارشی در باره آن فرا میخواند.